

RESOLUCIÓ

Gestió i recaptació

DRET A UNA BONA ADMINISTRACIÓ
CIUTAT GARANTISTA

ANTECEDENTS

Objecte de la queixa

En data 30 d'octubre de 2025, el ciutadà va presentar una queixa davant aquesta Sindicatura arran de la notificació, el mes de maig del 2025, d'una diligència d'embargament derivada de la reclamació en via executiva de l'import d'una sanció per una infracció de trànsit comesa el 26 d'abril de 2024.

Com a antecedent, exposava que el 25 d'abril de 2021 se li va imposar una sanció per estacionar en un lloc no permès. El 9 de juliol de 2021, va presentar un escrit d'al·legacions en què manifestava que la infracció es va produir a causa de la discapacitat de la seva mare, que requeria l'assistència d'una tercera persona. Segons afirmava, aquestes al·legacions es van estimar i la sanció es va anul·lar.

Més endavant, en dates 29 de desembre de 2023 i 26 d'abril de 2024, el van tornar a sancionar al mateix lloc i pels mateixos fets. En ambdues ocasions va presentar al·legacions idèntiques a les formulades l'any 2021, però, aquesta vegada, es van desestimar.

A parer seu, aquestes resolucions eren incongruents amb la del primer expedient, ja que considerava que uns mateixos fets amb unes mateixes al·legacions no podien donar lloc a resolucions diferents.

Actuacions fetes

La Sindicatura va admetre la queixa a tràmit i en va iniciar l'anàlisi per determinar si s'havien respectat els [drets de la ciutadania](#) i els [principis de bona administració](#).

El dia 14 de novembre de 2025, la Sindicatura es va adreçar a l'[Institut Municipal d'Hisenda](#) per conèixer les intervencions realitzades en relació amb la queixa presentada.

Resposta dels òrgans afectats

El dia 30 de gener de 2026 aquesta Sindicatura va rebre la informació sol·licitada. L'escrit exposa la tramitació donada als expedients i se n'adjunta la còpia.

CONSIDERACIONS

1. La infracció comesa el 25 d'abril de 2021

Respecte d'aquesta sanció amb expedient, l'Institut Municipal d'Hisenda informa que la infracció corresponia al codi 1063: **“Estacionar fora del perímetre assenyalat al paviment”**.

En data 9 de juliol de 2021, l'interessat va presentar al·legacions en període voluntari mitjançant una instància registrada, però no es va resoldre en termini i es va **anul·lar la denúncia**.

Per tant, l'anul·lació no correspon a **les al·legacions de fons que va presentar l'interessat** en el recurs, atès que aquestes **no es van arribar a valorar**.

Si bé el ciutadà no n'ha fet cap referència a la seva queixa, l'Institut Municipal d'Hisenda (d'ara endavant, IMH) informa que l'única resolució estimatòria que consta a la base de dades de l'IMH correspon a la instància presentada en data 19 de gener de 2022 contra l'expedient sancionador.

En aquest cas, les seves al·legacions es van estimar per resolució de 26 d'abril de 2022 perquè l'interessat va **estacionar en una zona de càrrega i descàrrega** amb una targeta borrosa, en estat de conservació deficient, i es va valorar que, com posseïa la targeta d'estacionament per a persones amb discapacitat, en aquella ocasió s'anul·lava la denúncia, però amb l'advertiment que hauria d'anar a l'organisme oficial a bescanviar la targeta perquè es visualitzessin les dades correctament.

2. Les infraccions comeses el 29 de desembre de 2023 i el 26 d'abril de 2024

Pel que fa a la infracció comesa el 29 de desembre de 2023, correspon al codi 1064: **“Estacionar en carrer urbanitzat sense voreres”**.

L'interessat va presentar al·legacions en data 26 de febrer de 2024, mitjançant una instància, en què manifestava la seva disconformitat amb els fets argumentant que disposava de la targeta d'estacionament per a persones amb discapacitat.

En data 14 de maig de 2024 l'IMH va dictar resolució desestimàtoria, contra la qual el ciutadà en data 9 de juny de 2024 va interposar un recurs de reposició que es va tornar a desestimar.

Amb referència a la infracció comesa el 26 d'abril de 2024, correspon al codi d'infracció 1047: **“Estacionar en plena calçada”**.

L'interessat va presentar al·legacions en data 9 de juny de 2024, mitjançant una instància, també per disposar de la targeta d'estacionament per a persones amb discapacitat.

En data 17 de setembre de 2024, es va dictar resolució desestimàtoria, contra la qual el ciutadà, en data 17 d'octubre de 2024, va interposar un recurs de reposició reiterant les seves al·legacions, el qual es va a tornar a desestimar.

Amb caràcter previ, volem posar de manifest que, d'acord amb la normativa que regula aquesta institució, **la Sindicatura de Greuges no està facultada per anul·lar actes o resolucions de cap mena de l'Administració municipal** o dels organismes i entitats que depenen de l'Ajuntament (article 2.3 “Aspectes complementaris de l'organització i funcionament del síndic/a de Greuges de Barcelona”, que va aprovar la Comissió de Govern en sessió del dia 19 de gener de 2005).

De la documentació que integra l'expedient s'observa que el ciutadà va poder interposar els recursos d'alçada i de reposició que va considerar oportuns, els quals es van tramitar, resoldre i notificar degudament.

Així mateix, es desprèn de l'expedient que les resolucions dictades van esdevenir fermes en via administrativa. En conseqüència, l'única via d'impugnació que restava oberta era la interposició del corresponent recurs contenciós administratiu.

3. La presumpta incongruència entre les resolucions municipals

Atenent l'exposat a l'apartat anterior, aquesta Sindicatura no aprecia la concurrència d'incongruència entre les diverses resolucions dictades, atès que cada expedient sancionador es correspon amb fets, codis d'infracció i circumstàncies específiques, que s'han analitzat i resolt de manera individualitzada conforme a la normativa aplicable.

En primer lloc, l'expedient no es va estimar per raons de fons, sinó que la denúncia va quedar anul·lada per manca de resolució en termini, circumstància estrictament procedimental que va impedir l'avaluació del contingut de les al·legacions presentades. Per tant, **aquest expedient no es pot considerar com a precedent valoratiu**, ja que no incorpora una decisió sobre el fons de la qüestió.

En segon lloc, l'únic expedient en què les al·legacions de l'interessat es van estimar, l'autoritat va considerar que, tot i existir infracció, la targeta exhibida acreditava la condició de persona beneficiària, i la denúncia es va anul·lar de manera excepcional pel mal estat de conservació de la targeta i amb una advertència expressa de regularització. La decisió es va fonamentar en una casuística concreta i singular, perfectament diferenciada.

En canvi, els altres expedients responen a codis d'infracció diferents (1064 i 1047, respectivament), tots dos relacionats amb estacionaments prohibits en supòsits en què **la mera possessió de la targeta d'estacionament no eximeix del compliment de la normativa**, ja que aquesta només habilita per estacionar en determinades zones i no en qualsevol espai no autoritzat. En aquests casos, l'autoritat va valorar el contingut de les al·legacions i, segons els fets descrits i la tipificació concreta, va dictar resolucions desestimatòries, degudament motivades.

Així doncs, les diferències existents entre uns i altres expedients —tant pel que fa als fets com als preceptes infringits, l'estat de la targeta, la situació de l'estacionament i les circumstàncies específiques— impedeixen apreciar una identitat de supòsits que permeti exigir decisions uniformes. Així doncs, no es pot concloure que hi hagi incongruència, sinó resolucions ajustades a les particularitats de cada cas.

4. La via de constrenyiment

El procediment de constrenyiment es regula a l'article 167 i següents de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i a l'article 70 i següents del Reial decret 939/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament general de recaptació.

Aquest és el procediment que utilitza l'Administració per cobrar de manera forçosa un deute quan la persona obligada no l'ha pagat dins del termini voluntari. Aquest període voluntari s'obre quan es notifica la sanció o el deute i permet que l'interessat pagui o presenti al·legacions o recursos. Si transcorre aquest termini sense pagament, el deute passa de manera automàtica al període executiu.

Quan el deute entra en període executiu, això vol dir que ha esdevingut ferm en via administrativa i que ja no es pot discutir el fons de la sanció, sinó només qüestions relacionades amb l'execució del deute. En aquest moment l'Administració emet la provisió de constrenyiment, un acte formal que comunica que s'inicia el procediment de cobrament forçós i que comporta l'aplicació de recàrrecs, interessos i costes del procediment.

Si la persona obligada tampoc atén aquesta provisió de constrenyiment, l'Administració pot iniciar mesures d'embargament. Aquestes mesures poden afectar comptes bancaris, nòmines, devolucions tributàries o béns del patrimoni de l'obligat. L'embargament es practica

d'acord amb un ordre legalment establert i sempre amb la finalitat de garantir el cobrament del deute pendent.

És important assenyalar que en la via de constrenyiment només es poden al·legar defectes relacionats amb el procediment de recaptació, com ara errors en la notificació o en el càlcul del deute. **No és possible impugnar de nou la sanció original, atès que aquesta ja ha adquirit fermesa.** Per això, la via de constrenyiment és estrictament un procediment de cobrament i no un mecanisme de revisió del fons de la infracció.

De la documentació examinada es constata que **l'IMH ha seguit els procediments legalment establerts, ha garantit els drets de defensa de la persona interessada i ha tramitat tant els expedients sancionadors com la via de constrenyiment d'acord amb la normativa aplicable.** En conseqüència, aquesta Sindicatura no aprecia indicis d'actuació irregular per part de l'Administració municipal.

DECISIÓ

D'acord amb la Carta municipal de Barcelona, aquesta institució té com a missió defensar els drets i les llibertats de la ciutadania i, amb aquesta finalitat, pot supervisar l'activitat de l'Administració municipal.

Considerats els fets i les normes aplicables, conclou que, en aquest cas, **l'actuació de l'Institut Municipal d'Hisenda ha estat ajustada a dret.**

Aquesta resolució es comunicarà a la persona que va formular la queixa i a l'òrgan municipal competent. Per mitjà de l'informe anual d'aquesta Sindicatura, també se'n donarà compte al Plenari del Consell Municipal.

Aquesta resolució s'emmarca dins el compromís de l'Ajuntament de Barcelona amb els **objectius de desenvolupament sostenible (ODS)**, d'acord amb la mesura de govern sobre l'Estratègia d'impuls de l'Agenda 2030. Concretament, es relaciona amb l'objectiu **16.6 "Màxima eficàcia i responsabilitat envers la ciutadania"**.